

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any III

REDACCIO Y ADMINISTRACIÓ

August, 14, baixos

No responem dels articles firmats.

Tarragona 9 de Abril de 1909

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Catalunya y Nacions ibèriques,
trimestre. 1'50 plas.
Extranger.. . . . 2'00 »

Nom. 79

Notes setmanals

La darrera gota

La premsa diària ens portà fa pocs dies la nova de que nostre distingit amic y escriptor conegudíssim En J. Pous y Pagés havia ingressat a la presó a conseqüència d'uns comentaris posats a la sentència den Baró, y com si aquesta nova fos la gota que fa sobreixir la copa ja curulla, un clamoreig general s'ha alsat en tot Catalunya y ha entrat en el Congrés trobanti ressó en les veus dels diputats Nogués, Salvatella, Moles y Buell.

Maura que coneix a lo que pot arribar un poble exacerbat y ferit en els seus sentiments mes íntims, com a bon polític ha procurat apaiagar els ànims ab la oferta d'una amnistia plena pera tots els delictes d'opinió.

Catalunya no li agrairà la seva gesta que té el dó de la inoportunitat tota vegada que té mes caràcter de cosa presa que de cosa donada, y al veurel caurer del pedestal que avui ocupa no tindrà per ell un gest de conmisericòdia.

Pero a nosaltres que recordem aquella sentència den Benot que diu: «El hierro debe moldearse cuando está candente» ens plauria moltíssim que els diputats de Catalunya y els que no son de Catalunya aprofessin aquesta conjuntura pera recabar també la llibertat dels presos per lo assumpte d'Alcalá del Valle, puig si la presó ha d'esser una correcció y no un càstig creiem que ab el temps que aquells desgraciats porten de captiveri n'hi há mes que suficient pera esmenar els seus passats actes.

Humil es nostra veu, modesta nostra tribuna, pero no per aixó deixen de sentirshi ab un alt grau d'intensitat l'amor a l'humanitat y la clemència envers els caiguts.

Pensin els diputats catalans que aquesta fora una prova irremediable pera quan els nostres enemics ens possessin el *sambenito* de egoistes que sols ateném al nostre profit.

Recordin que les fronteres son una cosa arcaica y que per sobre d'elles passa triomfador, abrassant pobles y rasses, l'angel de la germanó bateant ses blanques ales sobre tots els homes.

Del Mestre

El jueves santo

Yace Cristo en urna de cristal cubierta de flores. Están enlutados los muros de la iglesia; pero arden en el altar innumerables luces. Una muchedumbre silenciosa ocupa el templo. Unos rezan otros lo fingien, otros están atentos sólo al espectáculo, si es que no van movidos de humanas pasiones.

Nadie piensa en seguir los preceptos del que allí yace. Su dogma de amor no ha prevalecido todavía en ningun siglo ni en ningun pueblo. La adoración en espíritu y en verdad no ha entrado aún en la mente de los cristianos. Aquel einado de Dios y su justicia que nos propuso como término de los afanes de la vida, no hay quien lo comprenda.

Se ha de satisfacer Cristo con que le rinda un culto idolátrico. Se le tiene por hijo de Dios y no se sabe de qué Dios es hijo. No lo es de Jehová, que por su boca y la de todos los profetas se cansó de repetir que no había más Dios que él en el Universo mundo. Ved, dice á Moisés en el Deuteronomio que yo soy solo y no hay más Dios que yo; yo doy la muerte y la vida, yo hiero y yo sano y nadie puede escapar de mí. Levantaré al cielo las manos y diré: eternamente vivo.

Estas declaraciones no consentían la existencia de un hijo de Dios. Sin duda por esta razón no frunció nunca el nombre de Jehová los labios de Cristo. Habló siempre Cristo de un padre que estaba en los cielos, sin jamás determinarlo.

Aun cuando trató Cristo de corregir el Antiguo Testamento, se abstuvo de nombrar al Dios de Abraham y de Jacob y refirió á *los antiguos* los preceptos que enmendaba.

Temeraria Cristo aquel grande, poderoso y terrible Dios que ceñía espada, era señor de los ejércitos y rey de las naciones y no hacia excepción de personas ni admitía dádivas.

No creyeron los judíos en el que se les presentaba como su Mesías, y no es extraño. No oían en boca de Cristo á su Dios, no veían en Cristo milagros como los de Jehová, que secó el Mar Rojo para que pasaran sus israelitas y lo inundó al paso de los egipcios.

Se propuso Cristo vencer á Jehová, y no pudo conseguirlo. Jehová es quien reina en el mundo. Es aún el Señor de los ejércitos y el dios de la guerra. Lo anuncian hoy los ingleses y los boers en el Mediodia de Africa,

y lo anunciarón ha poco nuestras derrotas en el Oceano magallánico y el mar de los Caribes.

Andan hoy los adoradores de Jehová dispersos por la tierra; pero son poderosos. Banqueros de los reyes, son reyes de los pueblos.

Orientació

La cultura, l'educació, les escoles, els mestres, vetaqui el remei, la panacea, el marevellós y magic *filtro* que com per obra d'encantament, porta els individus y les colectivitats del selvatgisme y oscurantisme a la civilització, del egoisme y avar «sanchopancisme» al generós y revolucionari quitxotisme; que transforma per rápida evolució els esclaus en homes lliures, els subdits en ciutadans y obliga a l'etern desheretat, a l'etern expropiat, avui aquí a Espanya, encara a les palpentes, a fitar els ulls en lo que es y en lo que pot y deu esser.

Lo Japó, fa poc casi bé, per la immensa majoria ignorat, sorgint com Nereid entre les ones imitant y sobrepujant a moltes de les nacions dites civilisades desgraciadament també ab les seves xacres: pau armada, militarisme, etc., la Fransa, la de la Revolució, relevan se despres de la *débacle* del 70 potent y viril, educadora de pobles, abnegada experimentadora, precursora de la vera civilització, gloriosa antorxa de les mes altes idealitats, gresol en continua ebullició de renovaments, gloriosa enderrocadora de modernes Bastillas potser mes inquisitorials y horribles aqueixes, per subsistir en ple siglo XX y també, com aquella de luctuosa memoria, torurant y troseijant no tant sols al cos a la materia ab ferotge refinament, per inanició y consunció als irredimits, als desposseits, si no també a l'esperit a l'intel·ligencia, ab un volgut y baldit procurat embriament, es a dir a la font, a l'essencia, al principi de la vida; l'Alemanya l'incansable y obstinada *piocheuse*, patria de Krause, Schelling, Hegel, Goethe y Schiller «la del silenci de l'arna, no el de les tombas», com tingué cura d'afegir Marcell Domingo, passant per un magnífic esforç de voluntat, de feudataria de Napoleó a temible rival de Fransa y demés primeres nacions; l'Angleterra... pero a que proseguir enumerantles? Totes, absolutament totes, a qué sino a una intensiva ensenyansa y a un assedagament de cultura deuen llur prosperitat y llur glorios esplendor?

En cambi a Espanya la proija dels nostres governs es ofegar tot lo que

a escoles se refereixi ahir y avui malgastant los cabals del sufert y pacient poble espanyol y dissipantlos en cruentes *equipees* en follies y disbauxes, en inútils esquadres, en un clero dominador y arrogant, corruptor y corruptut, en unes absurdes cargas dites de justicia, en unes classes passives que com un pop tentacular xupent les ultimes gotes de l'anémica sang que per les nostres venes encara circulen alimentant al nostre cor debilitat ansiós de alenar, de bategar y d'obrirse generós a les corrents modernes de germanor, d'empaltarse y amararse de democracia de capir y aplicar les ensenyances de la dignificadora y redemptora Revolució francesa. No es descobreix clarament en aqueix tenebrós afany un maquiavèlic propòsit de dominació y *assujetissement*?

Si l'iniciativa particular, aquí a Catalunya, no hi supleix, si no remeia aqueix volgut pero tristíssim estat de coses, si com ara continua essent tant gran el contingent d'analfabets, si tots no hi posem lo coll, si deixem vegetar raquitiques y miserables les escoles laiques, si continuen rebutjantse, y el poble a l'espanyola consenteix que es rebutgin els «Presuposts de Cultura» si no es pera tots nosaltres la difusió de l'ensenyansa un sagratíssim empenyo y especialment pels polítics de qui deja el sabi filosof y plorat Mestre D. Nicolau Salmeron «El polític que no sabe com se ha de educar un pueblo no es más que un farsante; el polític si tal nombre merece ha de empezar por ser un pedagogo educador de su pueblo» y si finalment poden darse cassos tan vergonyosos y representatius com el que está passant aquí a Tarragona y del que no s'ha fer, creim nosaltres ressó la premsa de la localitat, de que no pugui l'Inspector del Treball malgrat el seu bon zel, trovar una escola aont anar dues hores a la nit privantseles del descans uns quans nens que ab tot y no passar dels 14 anys no poden ja ferho de dia per tindre de treballar de sol a sol ¡ah! no, no pensem allavors en hegemonies ni imperialismes, en Catalunya ciutat, en Catalunya nació ni en uns catalans autònoms y forts dintre d'una Catalunya autònoma y potent. Tot haurá estat un hermós somni en una bella y perfumada nit d'estiu Seguirem essent subdits discòls d'una funesta monarquia de la que no ja nosaltres republicans solidaris, y no caldria pas repetirho, ne som per principi decidits e irreconciliables adversaris, si no que absolutament tots els autònomistes catalans tindrien d'esserne, si fossin llogics ab si mateixes, si conside-

ressin la tendència de les monarquies a la dictadura abjecta y al centralisme odiós y corruptor, si es recordessin de que ella ens ha llevat oprobiosa y tiranicament la nostra llengua, els nostres furs y lleis especials, de que encara ara està mermat lo nostre Dret, de que en Maura ens aplica «l'ortopédica» llei de jurisdiccions que ha fet ja les delícies d'una trentena d'honoradíssims y meritíssims companys nostres y que además no es difícil ni atrevit conjecturar que tant sols ens concedirà lo que li arrenquem y aixos encara ab l'arrrière pensée de arrebatar-nosho el dia en que per qualsevol desgraciada circumstancia se cregués prou forta pera poguerho fer.

Pero la confiança que tenim envers el nostre poble es fonda y reflexiva y no pot per consegüent, deixarse abatre, ni minvar als primers obstacles y contratemps, als primers temporals per aciclonats que siguin. Es el nostre vaixell de bones condicions marineres y serens pero curiosos y diligents hem de proseguir la nostra ruta confiant y comptant principalment en els nostres mariners, fermes les mans a la barra del timó, esperant bonansa ab tanta mes tranquil·litat quan al través dels negres núvols prenyats d'amenasses que ens envolten veiem allà lluny al «rubicundo Febo» alsarse magestuós y rialler fent perceptible a la nostra vista atorada somniats y bells horitzons. Com podria no esser així? Tot just ara quan després d'un llarg temps de ensopiment y d'una forta ensopogada sembla que el nostre poble dona múltiples proves d'una represa d'activitat ara quan la benefactora y vivificant sava dona forsa y vida al tronc alletergat cubrintlo detendres brots y de flors de suaus y penetrants perfums prometedores de futures cullites.

Probem d'explicar encara que breument aquest variats simptomés que tornannos la nostra un xic vacil·lanta confiança, ens omplen de nova fe y d'ardiment pera la lluita.

Una forta y justiciera campanya que hauria com regueró de pólvora de correr ab la velocitat del llamp inflamant el cors, pera llibertar als nostres presos y retornar a llurs llars els exiliats y que voldriem com en Juny veure extendres també a favor de tots els acusats de delictes de caracter social, s'ha emprés y ja ne era hora, y ab l'ajuda decidida y ferma de tots se portará a bon terme. Volguer, no es poguer? Doncs volguem! No cal dir que ab tot el nostre més apassionat y vibrant entusiasme ens hi adherim. *Labor improbus omnia vincit.*

El socialisme, aqueixa dignificadora y gran escola de cultura obrera, del que esperem la regeneració del idolàtric poble nostre y pel qui sentim una fonda simpatia, creix rapidament aqui a Catalunya, portant la classe obrera a la clara visió dels seus interessos y de la transcendentalíssima missió històrica e igualatària que li està encarregada, missió que se procura entrabancar y retardar, que anhelem veure realisarse y que tard o d'hora arribará a bon fi.

Les forses republicanes catalanas, s'apleguen, y es vol formar un potent partit unic que centri en un bloc les nostres disperses energies, un partit a l'europea. Vingui en bona hora, acullimlo tots ab joia y entusiasme ja que respon a una sentida necessitat, orientissel ben marcadament y vigorosament cap a l'esquerra, sense senyalarli limits en aqueixa direcció ja que es infinit el progrés, pero si basteixis una forta e infranqueijable muralla a la dreta pera que no siguin possibles confusions de camps. Sigui el nostre partit un partit a la francesa, sigui republicà radical socialiste català.

Magnes y trascendentals problemes son aqueixos, dels que voldriem que tots sense mancar-nhi un, tots els tarragonins s'en ocupessin a favor o en contre pero sacudintse aqueix dolce far niente que ens corrou y aniquila, que ens paralisa y momifica. No esperin els nostres periodics pera ferho a que fracassin les projectades eleccions administratives y no politiqués, les que no es farán sense que la nostre modesta pero sincera veu s'alsi serena cridant l'engany, tocant a somatent malgrat que a l'entorn de aqueixa qüestió se faci la conspiració del silenci; sempre y tant que LA SENYERA FEDERAL, quina opinió sobre aqueix interessantíssim punt desitjariem conèixer, recordantse de les idees de llibertat y tolerancia que ab tanta braó defensa, ens faci l'honor d'acullir els nostres pobres treballs.

Orientemnos decididament cap a la esquerra y portarem la nau a port de salvació.

EDUARD OLIVA.

Para lo que sirven

Grandiosa é imponente fué la manifestación celebrada por el pueblo de Madrid para protestar contra la inmoralidad de un gobierno. Su desfile ordenado y silencioso, interrumpido de vez en cuando por los vivas y aclamaciones de una muchedumbre que lleva en sí el ansia devoradora de exteriorizar su protesta por otros medios que no fueran los legales; pero que sus directores, invocando continuamente las circunstancias la moldean a su gusto, van quitando importancia y matando el espíritu de rebeldía apto tan sólo para esta clase de simulacros que a nada práctico conducen, puesto que dejan siempre las cosas en el mismo ser y estado que antes. Podrá una manifestación provocar la caída de un gobierno. ¿Pero han pensado los organizadores de esa ó de la otra manifestación, quien ha de sustituir a los que caigan? ¿Y los que suban estarán exentos de caer por otra manifestación? No. Luego esas manifestaciones no tienen más finalidad que apresurar el turno pacífico de los gobernantes sustituyendo unos por otros y dejando la misma inmoralidad como prueba patente de un régimen que lleva en sí el germen de su propio vicio. Ataquemos pues la inmoralidad del régimen que hace inmorales a los gobernantes; llevemos a ese pueblo por otros caminos educando su inteligencia; sumemos sus fuerzas a la sombra de una bandera; preparémosle para la lucha, para esa grande manifestación, única que puede redimir al pueblo coronando su triunfo con el éxito de la revolución.

Esa es la que purifica y enaltece a los pueblos y hace grandes a los que allí lo conducen inmortalizando sus nombres como salvadores de pueblos.

Las manifestaciones ordenadas y metódicas, pasan y se olvidan. Se olvidó la que en 1895 organizó el marqués de Cabriñana; se olvidará la que el domingo organizó el Sr. Sol y Ortega.

Estas únicamente se recuerdan un momento y sirven solamente para sacar consecuencias y argumentar en las discusiones. Las otras, las eficaces, se perpetúan en la historia y sirven de lección a los tiranos y a los soberbios para que sus insultos y provocaciones no queden en la impunidad.

JOSÉ CANTOS OLLETA.

Burriana y Marzo de 1909.

De l'homenatge an en Guimerà

El nom de l'Angel Guimerà es pronunciat a Tarragona ab verdader respecte, per ésser els tarragonins tots admiradors del gran Poeta.

Vegis si no, quan en alguns dels teatres de la nostra ciutat s'han anunciat obres dramàtiques de la ploma mestra den Guimerà, si el públic no hi ha assistit sempre en gran nombre y ha aplaudit fortament les frases y les estrofes galanes d'aquelles obres, y vegis també si el sabó d'actes de nostre Ajuntament no's va veure curullat de tarragonins el passat diumenge per la tarda, ab motiu de celebrarse una reunió preparatoria pera l'homenatge al gran Guimerà.

Tarragona no es mai de les darreres quan se tracta d'actes o de festes d'ambient popular. Per aixó, ara que tot Catalunya vol tributar un homenatge a un dels seus mes grans poetes,—homenatge ben merescut,—la nostra Tarraco, representada pel seu jovent intel·lectual, per les entitats y per l'Ajuntament, ha dit: —Jo també dec serhi en aquesta festa que's prepara en honor del Poeta que tan bellament ha cantat les virtuts del poble català; jo també hi vull portar un ram de llorer a la corona que tot Catalunya oferirá al gran català!...

Y veus aquí, doncs, com Tarragona, la ciutat del plàcid somni, vé un jorn que's desperta y sab complir ab un dels seus ineludibles debers.

La reunió celebrada'l diumenge resultà un acte brillantíssim. Va presidir el regidor En Ramón Cavallé, per encàrreg del Sr. Arcalde y ocuparen també llocs en la presidencia el regidor en Robert Guasch y el secretari de la Comissió ecze cutiva local E. Bernabé Martí y Bofarull. En setials d'honor hi havia varis literats tarragonins y representants de les entitats y periódics adherits a l'homenatge. Entre'l públic que fou nombrosíssim, hi havia representacions de totes les classes socials.

El senyor Cavallé ab breus paraules iniciá l'acte exposant l'objecte de la reunió y afegint que l'Ajuntament de Tarragona s'associa a l'acte de cultura y amor a l'ensems que de regoneixement de tot un poble a l'enaltidor de sa parla y ses lletres.

En Bernabé Martí Bofarull en nom de la Comissió organitzadora doná compte dels treballs realisats per aquesta y del programa confeccionat que no es encara definitiu, puig pot ésser modificat o ampliat.

Explica l'obra den Guimerà baix el triple aspecte poétic, dramàtic y social extenentse en consideracions molt at-

nades y acaba recitant una poesia seva dedicada als poetes catalans. Fou molt aplaudida la seva tasca.

En Francesc Carbó diu que el temps que's passa en dir una cosa podria millor emplearse en fer una cosa y com que entén que en Guimerà ha fet molt per nostra parla nosaltres tenim el sagrat deber d'honorarlo dignament. (Aplausos).

En Pau Gabriel en nom de l'«Ateneu de Tarragona» diu que tractantse d'un home que tant alt ha col·locat el nostre idioma l'entitat que representa no podia deixar d'adherirshi y que ho fa ab entusiasme. Glosa l'obra den Guimerà y diu que aqueix tribut romp la tradició d'honar sols als genis després de morts. Fou també aplaudit.

En J. Brú Ferrer en representació del Centro Federal, ab facilitat de paraula, diu que el dia no podia ésser mes indicat pera l'acte que se celebra, puig essent diumenge de Rams, nosaltres sortim a collir els primers brots del llorer ab que volem coronar a l'excels poeta. Explica el seu entusiasme per en Guimerà y la seva obra y acaba recomanant que en aquest acte y en tots sien norma de les nostres accions aquells versos de Guimerà que diuen:

Seguiu avant, avant sempre
no torneu mai endetrás
y si haveu de ferho, feuho
com fan les ones del mar
que so's tornen enderrera
per remuntar mes avant.

Grans aplaudiments coronaren el bell final.

En Pere Lloret recorda que precisament el diumenge de Rams del any 1900, portat pel seu amor a Catalunya en Guimerà vingué a nostra ciutat a donar un miting de propaganda. Com que l'orador representa a la U. D. N. recullidora de aquelles idees per aixó s'associa al major entusiasme al acte del Homenatge y diu que li plau molt mes aquest acte perque destrueix la falsa llegenda de egoiste materialisme ab que han volgut envoltar al poble català els llurs enemics. Sorollós aplaudiment.

En Albert Bonet l'egi «E. C. P. den Josep Moragues» poesia den Guimerà, que fou molt aplaudida.

Clogués, l'acte'l Sr. Cavallé ab les paraules «Visca en Guimerà!» que fou contestat per tots els concurrents y ressonaren molts aplaudiments.

Tarragona portará'l seu già d'arena a l'homenatge de l'Angel Guimerà, y a l'efecte ja s'hi cursat una instancia a l'Ajuntament, firmada per les entitats y periódics adherits, demanant se nombri al Poeta fill adoptiu de Tarragona.

FEDERACIO AGRICOLA

CATALANA-BALEAR

XII Congrés agricól

Com deu anys enrera, als comentaments de la ja llarga sèrie de Congresos en que s'han vingut estudiant les condicions y les necessitats de la Agricultura regional, la Federació agricola catalana balear ha tingut de fixar els ulls en nostre hermós y benvolgut «Camp de Tarragona» L'assemblea de Reus de 1899, obeía a la intensa crisi que plantejava la plaga filoxèrica; la que's convoca per la present L'era de Convit, respon a una altre crisi, potser més fonda qu'aquella, tota vegada que castiga la nostra riquesa agricola en

general, per manca de remuneradora col·locació dels fruits de la terra.

La Federació ha comprès la causa del malestar qu'ens neguiteja. Pro-duim més o menys, tal volta lo suficient, però no podem vendre.

O perquè no sabem elaborar. O perquè no som poderosos a lliurar-nos de la concurrència culpable que'ns fa la sofisticació. O perquè hem deixat perdre'ls mercats estrangers y no hem assolit remoure be'ls obstacles que'ns tancan el nacional. O perquè, en ti, essent im-potent la forsa individual, no encer-tém a juntar les de tots, pera suplir deficients d'educació y de diners, y pera obtindre de l'Estat mides, ja protectores, al menys de defensa.

Per aixó'l Conceil de Representants de l'esmentada entitat comptant ab la decidida cooperació de la nostra Cambra agrícola, acordá que'l XII Congrés d'aquella que corres-pont a enguany, se celebri a Tarragona.

Y s'hi celebrarà, si a Deu plau, du-rant els dies 30 31 de Mrg y primer de Juny propvenents.

Seus dupte, el problema que's tracta d'estudiar, tan complicat y difícil, y al ensemps de tan urgent resolució, se contrau principalment a la producció vinícola, la més generalisada aquí, y per una unió de causes, la menys faxorida. Però es innegable que alguns dels aspectes que ofereix l'agricultura. Com la de l'avellana que, per lo mateix que's l'única que, avuy per avuy, se desenrotlla en condicions beneficioses, es precis assegurar. Com la del oli, capas per sí sola, si s'explotava ab més art, d'omplirnos d'anomenada y de riquesa. Com la Pecuaría, realitat mesquina encare, però esperansa falgua, envers la qual es convenientíssim orientar les nostres energies.

Es, doncs, indispensables ocuparse ce tot quan produeix el país. Y aixó dona al Congrés una importancia extraordinaria, qu'es devades remar-car, desde'l moment en que no ha d'haverhi ningú pera qui alguna de les seves deliberacions no tingui un interés directe.

Els temas de discussió que, després de ben escatits, ha redactat la Junta organitzadora, se insertan a continuació d'aquesta Llettra junt ab els noms ponents, ajornat pera quan sigui oportú publicar els respectius qüestionaris, aixís com el Programa del Congrés, y la notícia dels Concursos agrícoles que's projectan, ab l'ocasió y baix el patronat del mateix.

A estudiar aquets concursos y aquells temas, aportant al judici dels uns y als debats sobre'ls altres els coneixements que l'experiencia y'l treball de cadascú hagin acoplat, y no cal pas dir que l'altesa de mires y l'esperit de germanor que han presidit en els Congrésos anteriors, es a lo que la Federació agrícola catalana balear y la Cambra agrícola de la provincia de Tarragona convidan á totes les demés Associacions agrícoles, y a quantes persones s'interessen per la prosperitat d'aquesta comarca y pel avens general.

La noble ciutat de Tarragona acullirá carinyosamente als congressis-

tas; sos moradors y ses Corporacions rivalisarán en obsequiarlos; 'l «Camp» en pés, n'agrahirá de tot cor la visita, les enseyanses y ls consells, fermament esperansat de trauren resultats profitosos; verament desitjós de conservar-se sempre més un gran recort.

Tarragona, Mars, de 1909.

Per la Federació agrícola catalana-balear *President*, Joaquim d'abadal. Per la Cambra agrícola de Tarragona, *President*, Joan Matheu y Sabater.

La Junta organitzadora del Congrés: *President* Joan Matheu Sabater—*Vispresident 1.º*: Ferrán de Querol y de Bofarull.—*Vispresident 2.º*: Ignaci Batlle y de Balle.—*Tresorer*, Joseph M. Iglesias y Odena.—*Secretari*, Manuel Guasch y Monravá.—*Vissecretari*, Carles M.º de Nicolau y Nebot.—*Vocals*: Ignaci Balcells y de Suelves, Joan Fontana y Esteve, Joseph Vallis (Enginyer agrónom), Francisco Yxart y Moragas, Joan de Marché Yxart y Salvador Martí y Güell.

TEMAS Y PONENTS

Tema I.—Asociacions agrícoles en general, especialment les de credit.—*Ponent*: don Joseph Zulueta y Gomis, propietari, advocat, diputat a Corts per Vilafranca del Penadés.

Tema II.—Elaboració y colocació ó aprofitament en venda dels vins. Medis practichs d'obtenirlos dependents a.) de l'Estat, b.) dels agricultors o iniciativa particular.—*Ponent* D. Manuel Raventós y Domenec, president del Institut agrícola catalá de St. Isidro, diputat a Corts per Valls Montblanch.

Tema III.—Sindicats d'elaboració y venda de productes agrícoles, especialment vins.—*Ponent*: D. Joseph M.º Bernades, propietari, secretari general del Sindicat agrícola «Alella Vinícola»

Tema IV.—Elaboració y colocació o aprofitament en venda dels olis.—*Ponent*: D. Joan Salat, elaborador y refinador d'olis d'oliva.

Tema V.—Elaboració y colocació dels productes agrícoles general—excepte vins y olis—principalment de l'avellana.—*Ponent*: D. Manuel Ferrer y Jover, advocat y propietari, vispresident del Sindicat agrícola de credit y caixa rural de descomptes y prestams de Cornudella.

Tema VI.—A.) Producció y circumstancies en que's desenrotlla l'Agricultura al Camp de Tarragona.—*Ponents*: D. Ignaci Batlle, advocat y propietari, de la Cambra agrícola oficial de la provincia de Tarragona y del Concell d'agricultura y ganaderia de la mateixa.

B.) Producció y circumstancies en que's desenrotlla l'industria pecuaría al Camp de Tarragona.—*Ponent*: D. Josep Barceló y Martí, actual veterinari de Sarriá.

DE ALCANAR

22 Marzo de 1909.

St. Dr. de LA SENYERA FEDERAL.

Harto Alcanar de sufrir los atropellos y vejámenes de toda suerte con que viene favoreciéndole desde unos

diez años á esta parte el caciquismo imperante que padecemos, no quiere aguantar más y se dispone á derribar al Santón y sus cuatro devotos que nos des gobiernan y desadministran antes de que acaben con todo lo de este pueblo. Para ello se ha empezado por unirse todos los partidos políticos y elementos prestigiosos de aquí, pero con unión sólida y verdadera, á cuyo movimiento ha secundado desde luego y con gran eficacia este partido republicano. Y elemento de valía será este cuando el enemigo común ha in estado abrir brecha por él sembrando en su campo la semilla del desorden y la discordia. Pero no cuajarán fines tan bastardos por aquello de que lo malo no prospera, si son estos republicanos por otra parte gente que se chupa el dedo. Esto no quie e decir que no deban estar prevenidos todos á fin de que nadie se deje sorprender ni deslumbrar con falsos halagos y vanas promesas.

Acostumbrados á hacer mangas y capirotes en este pueblo los impolíticos que nos envilecen y arruinan, les contraría en gran manera que les haya salido la criada respondona. No saben lo que se hacen, están desesperados. Al ir á hablar el primer teniente Alcalde, que se ha separado de la situación porque vé el desbarajuste y no quiere hacerse cómplice de las desdichas de este pueblo, se lo impide bruscamente el Presidente suspendiendo la sesión y diciendo con un exhabrupto que no quiere hablar con aquél. ¿Por qué no querrá hablar el primer Alcalde con el Alcalde segundo? ¿por qué no dejará hablar aquél á éste siendo de suyo tan poco hablador? ¿qué temerá que diga? ¿qué poca razón tendrá el que tiene miedo á las razones! no tendrá muy limpia la conciencia el que tiene miedo á la luz. ¿Huyes la discusión, te espanta la verdad? ¡malo! Ciertos son los toros: hay aquí caciquismo que ha hecho de las suyas, que ha puesto á este pueblo al borde del abismo; hay aquí caciquismo que hay que destruir, porque es un mal político, económico, social, y cuyo aniquilamiento ha principiado ya, á juzgar por la desesperación que le acomete y no puede disimular, más que por los trabajos y los adelantos de sus enemigos los salvadores del pueblo.

Porque es cierto que la guerra anticaciquil que aquí se hace, sobre ser muy noble y levantada, es eficaz y de éxito casi seguro. El enemigo será tan poderoso como se quiera, pero es cobarde y además no lleva de su parte la razón. De una cosa y otra lleva dadas pruebas elocuentes. Asístase á cualquier sesión del Ayuntamiento, pídale la palabra, trátese de averiguar alguna cosa de allí y se verá qué confusión nace al punto, qué desorden, qué exabruptos, qué falta de serenidad.

No es cuestión de repetir lo que ha dicho la prensa, tanto de esa capital como de Reus y Tortosa, en todos los tonos acerca de las fechorías de este caciquismo. Ya se saben demasiado las grandes desdichas de este pueblo, el nombre de Alcanar ha ido rodando por las columnas de los periódicos y de boca en boca como pan bendito. Ahora ya no es necesario que se diga más, es hora ya que descansemos y sea la paz con nosotros. Bien merecida y bien ganada está. Seria el colmo del infortunio perderla. No cejar, no desmayar, adelante con la unión, no dejarse engañar por nadie, el enemigo común es el caciquismo, hay que acabar con él antes que él acabe con nosotros. El cual, para poder hacer m.º jor de las suyas, ha sabido cumplir muy bien con la Hacienda, pero ha cumplido muy mal con nosotros, nos ha fastidiado; el

Ayuntamiento de Alcanar ha quedado muy bien con Tarragona, si no estamos mal informados, pero ha quedado muy mal con Alcanar, tan mal que no ha podido quedar peor. Desgraciadamente no ha de poder desmentirsenos y están aquí patentísimas las pruebas á la disposición de todos, desde el Presidente del Consejo de ministros hasta el último anticaciquista. Porque aquí no se habla por hablar, se habla *ex abundantia cordis* y hablan precisamente los que han callado mucho, demasiado. De ahí las extrañezas de los que han venido obrando á sus anchas sin que nadie les dijera esta boca es mía. Pero ha sonado la hora de las reivindicaciones y de la verdad y de la justicia y del resurgimiento de este pueblo. Adelante, siempre adelante.

A.

Centre Federal

Secció de propaganda
Diumenge vinent, a les sis de la tarde, tindrà lloc en nostre hostatje social la segona de les conferencies projectades.

Anirà a càrrec de nostre bon amic En R. Homedes Mundo, Vispresident del Centre Federal, qui disertarà sobre el tema «L'obra den Bizal.» L'acte será públic. Per acord de la Secció.—Carles Masdeu.

Solts y noves

Conforme haurán pogut veure els nostres llegidors, en el passat número acabi la publicació de la noveleta, de nostre estimat correligionari En R. Homedes Mundo, que porta per títol «Almas grandes.»

Mil mercès a l'amic Homedes per haver-nos autorisat la seva publicació.

Degut al motiu de celebrarse el diumenge passat la reunió preparatoria de l'Homenatge a l'eximí poeta En Angel Guimerá, el nostre amic En R. Homedes Mundo aplassá la conferencia anunciada fins el diumenge vinent.

En altre lloc del present nombre va l'anunci oficial de la mateixa.

La setmana vinent donarém compte de la gestió realitzada en el Parlament espanyol, ab motiu de la condemna den Pous y Pages, per nostre estimat Director el diputat per aquesta circumscripció En Juliá Nougués.

Nostre estimat confrare *Catalunya Nova* en son ben pensat article del passat nombre fa una crida a la premsa tarragonina pera que l'ajudin en la tasca del sanejament dels nombres.

En el pròxim nombre dirém algunes coses per compte nostre, mes per endavant sab ja el portaveu dels nacionalistes tarragonins que pot contar ab nostra cooperació modesta pero ardida en tots aquells assumptes de capdal interés pera nostra ciutat.

El nostre benvolgut amic Pau Vidal ha contrèt matrimoni, purament civil, a Buenos Ayres ob la xamosa senyoreta Maria Beltrí.

Els hi desitjém una interminable lluna de mel.

Gran Hotel Continental

AVUI DIVENDRES, PLAT DEL DIA BOULLEBAISSE

Imp. de E. Pàmies, Núm. 54.

GRAN HOTEL CONTINENTAL

Martí y Redón

APODACA 30.—ELEFONO, 5—TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït exprés per hotel. Situació immellorable aprop de l'estació y del port. Habitacions e-tucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum eléctrica. Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Saló de lectura y pera visites. Autogarage. We-ersclosets. Cafè restaurant.

Higiene y confort, modern. Servei de gran luxe pera banquets.

FÀBRICA DE BRAGUERS

Y DE Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que n saben construir. Costa molt colocal un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de colocal lo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de colocalió.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.—TARRAGONA

LINEA REGULAR DE GRANS VAPORS IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y I-la Cristina), Vigo, Marin, Villagarzia, Carril, Corunya, Ferrol, Rivaden, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastia, Bayona y Burdeos.

S' admet càrrega y passatgers a preus reduïts. Sortirà d'aquest port el pròxim dijous dia 15 el magnífic vapor espanyol

Cabo Roca

de 2.500 tonellades, capitá En Josep Arenosa. Admetent càrrega y passatgers pera'ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona: En MARIAN PEGES.

CLINICA Y CONSULTORI pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, irrujia operatoria, parts electro erapia y anàlisis micro-química d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-interna de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera 'ls pobres franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DE DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Únic diposit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s'expediran a preus sumament econòmics.

SE SERVIX A DOMICILI

Telèfon num. 67

3, S. Agustí, 3.—Tarragona

TALLER DE EBANISTERIA

EDUARDO GRAU

Se componen toda clase de muebles

RAMBLA DE CASTELAR, 12.—TARRAGONA

GRAN FÀBRICA DE CALSÁT PERA PARVULS

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 34

TARRAGONA